

Semblança de Robert Ferrer

Joan Cuscó i Aymami

Robert Ferrer i l'Alliance Française a Sabadell són una mateixa cosa. I encara que capgiréssim l'ordre dels factors no alteraria el producte... Són tan estretament associats, que no podríem aïllar-los un de l'altre.

És amb motiu que l'Alliance Française de Sabadell ha adquirit l'edifici del que fou la casa Taulé i donant-se la circumstància que fa vint anys que s'establí a la nostra ciutat, he cregut oportú traspasar la portalada i cercar el seu director, Robert Ferrer, que ha estat el principal propulsor d'aquesta iniciativa.

El nostre personatge és carismàtic; té una dinàmica que irradia per tots els seus porus. És com un eix o com un embarrat, que ho fa moure tot... Direm de passada que Ferrer és argelià i català per adopció. Diré més: s'ha empeltat del tarannà sabadellenc... És llicenciat en filologia francesa a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Fem aquesta entrevista en el seu despatx, en el seu lloc de direcció, voltat de llibres de text i d'altres i tantes matèries.

- M'acaba d'arribar aquest lot de llibres que,

de moment, no sé on col·locar-los -diu. I per salvar la barrera que s'interposa entre ambdós, els trasllada a un altre lloc...

Tinc preguntes a formular. Començo per preguntar-li que ens conti la història de l'Alliance Française de Sabadell.

-La història de l'Alliance Française de Sabadell.

-*Neix, el 1974, de la voluntat d'un col·lectiu de professors que, de manera autogestionària, decideix donar un ensenyament de qualitat als seus estudiants, unint llengua i cultura, dos fets indestriables.*

Des de llavors, la formació pedagògica s'ha anat especialitzant cada vegada més i l'ensenyament de la llengua ha passat de ser un complement a la formació general de l'individu, a formar part de la formació professional de la persona. Per tant, ara és un ajut per a trobar feina, un plus laboral.

-El nou edifici és el sùmmum de l'entitat?

-*No hi ha cap dubte. L'edifici fa l'entitat; li dona caràcter. La vocació que sempre hem tingut de ser un servei públic -d'aquí s'explica, per exemple, la llarga col·laboració amb la regidoria*

Fotos de Pere Monistrol

de Cultura de la ciutat– s'aferma amb la creació d'un espai cultural obert a tothom.

Continuarem sent l'entitat que aporta, al ciutadà que ho desitja, informació relativa a França en tots els àmbits: culturals, laborals, socials, turístics, etc. He de dir que responem a les demandes més inversemblants, fent molt de gust tots els esforços possibles per a no decebre ningú.

També som, amb els nostres mitjans, un centre de recursos per als ensenyants i un lloc de trobada per als qui volen fer-la petar en francès.

–Com correspon la ciutat per tal d'ajudar a adquirir el nou local?

–És una de les experiències més boniques de la història de l'A.F. Ha estat l'ocasió de comprovar de manera explícita –donar diners no és pas fàcil– la simpatia i fins i tot l'admiració, encara que potser quedi malament dir-ho, que ha despertat el nostre projecte. Gent molt senzilla, gent que feia temps que no freqüentava l'A.F., gent del món de la indústria que ara no sembla pas gaire sensible a qüestions com aquestes, està fent prova d'una generositat que ens colpeix profundament.

Tot sovint anem tenint sorpreses amb l'adhesió de nous socis a la nostra entitat, adhesió que ens és molt útil per a poder tirar endavant com volem la nostra dèria. Hem d'estar agraïts a molta gent i fer bé les coses per correspondre a tot això.

–La vida moderna exigeix avui més que mai conèixer idiomes. (Som en l'època de la comunicació...) El francès fou l'idioma més en voga. El temps ha anat desplaçant-lo a favor de l'anglès. Avui la llengua més internacional... D'aquest punt fes-nos, s'il vous plaît, una valoració.

–El francès és una llengua que ha perdut de manera exagerada un lloc important en el nostre país. Naturalment, l'anglès és fonamental.

Però ara per ara, a dues hores de cotxe de França, amb tantes empreses franceses instal·lades a Catalunya, amb tots els intercanvis existents entre els dos països, el francès ocupa i ha de continuar ocupant una plaça de privilegi. Cada vegada hi ha més gent adulta que, no parlant un borrall de francès, es troba amb un fort handicap laboral. Per exemple, diré que en el Vallès hi ha més de 70 empreses franceses. Quantes n'hi deuen haver de catalanes que treballen a països francòfons? Tot això compta molt per saber realment la importància de la llengua en el nostre país.

–França ha estat un dels principals països europeus: a l'avantguarda de les arts, en la literatura, la moda, etc... –una França enciclopèdica, vaja. Políticament respectable i respectada, però sembla que en alguns camps ha cedit terreny... Aquest procés –cíclic?– com l'explicaries?...

–França continua sent el segon país del món pel que fa a la producció cinematogràfica, per exemple. El pensament francès no té la força d'anys enrere, però aquest problema és comú a tot el món occidental.

França és un país socialment molt viu i combatiu. La democràcia, malgrat moltes patinades, és un exercici que no es practica només quan hi ha eleccions. Ja veiem les reaccions furibundes de l'opinió pública a totes aquelles decisions governamentals que semblen arbitràries.

Encara que, a nivell ecològic i sobretot nuclear, hi ha una manca de capacitat de mobilització sorprenent i decebedora.

–Parlem del Quebec?... –insinuo.

–Del problema del Quebec, només en sé el que se n'ha anat publicant en els diaris. És un problema d'autodeterminació, però amb unes ambigüitats, a nivell econòmic sobretot, que convindria conèixer millor.

–Com incideix l'A.F. sabadellenca en el camp sociocultural de la ciutat?

–L'A.F. de Sabadell vol ser, en aquests moments, un lloc d'aprenentatge eficaç d'una llengua com el francès. Un lloc que faciliti l'intercanvi entre persones i sensibilitats diferents, que obri vies de comunicació i d'enriquiment cultural. No som tots tant iguals com pensem, encara que s'imposi una manera de vestir, una manera de menjar. Hi ha fets diferencials molt importants i desconeguts d'un país a l'altre.

–Entre veïns sorgeixen discussions... Quan el xovinisme francès; de si Àfrica comença en els Pirineus... I etc., etc.

–Les relacions entre França i Espanya són complicades - són problemes entre veïns. A mi em semblen molt normals.

De vegades es critica la indiferència de França cap a nosaltres. Ens interessem pels portuque-

sos? Pels marroquins? També els belgues se senten despreciats pels holandesos.

Malauradament, el més pobre només rep, de tant en tant alguna mirada distreta, però l'interès va cap al més poderós. Aquest és més aviat el neguit que en aquest país es fa palès.

Per altra banda, a França hi ha, una gran admiració per Espanya, per la seva diversitat, per la seva riquesa cultural i, malgrat això, no s'entenen gens les autonomies etc... Nosaltres admirem, en línies generals naturalment, una ciutat com París, però ens molesta el centralisme, etc...

Pel que fa el xovinisme, jo diria que és una forma de nacionalisme, incomparablement menys agressiva que el nacionalisme nord-americà, per exemple. El xovinisme dels francesos és la seva capacitat d'estimar i també de vendre allò que és seu, de valorar-ho abans que ho facin els altres. I així venen vi, TGV, ciutats, cuina i moda.

–L'A.F. sembla que va agafant més protagonisme en la ciutat. Quins estímuls i propostes ofereix als seus alumnes i també als seus associats?

–Parlaré primer dels alumnes. Ens estimem les persones que s'interessen per la nostra feina; si vénen a casa nostra és perquè tenim interessos en comú. Per tant, procurem ser molt respectuosos amb ells. A través de l'entitat, de l'Associació, volem augmentar la participació de l'estudiant. Volem un moviment dinàmic i dialèctic entre els qui treballem a l'A.F. i els qui hi estudien. Volem, a nivell docent, aportar un nivell de qualitat apreciable. Fer que les nostres classes permetin aprendre més de pressa, que la comunicació sigui important, cosa indispensable per l'aprenentatge d'una llengua i passar-ho bé junts.

A nivell cultural, hi ha una activitat especialment dirigida als nostres estudiants, destinada a millorar la seva competència de comprensió i d'expressió. Que l'estudiant trobi, amb xerrades, films i activitats d'animació, un complement al seu estudi.

D'altra banda, volem, ajudats per persones properes a l'entitat, –que consti públicament el meu sincer agraïment a la seva generositat– establir una línia d'actuació cultural coherent i estable amb uns continguts progressistes i directament vinculats als interessos de persones que viuen en una ciutat com Sabadell. En aquest sentit, volem ser decididament de la ciutat.

–Què destacaries del programa actual de l'A.F.?

–El nostre programa, de moment, és assentar definitivament l'entitat a la seva seu amb l'ajut

de les persones que volen adherir-s'hi. Per això continuem la nostra campanya de captació de socis fundadors.

–Creus que en el nomenclàtor local hi falta algun nom de la França?

–Si hi falta algun nom que li donin una plaça o un carrer pel seu caràcter universal, per la seva contribució al progrés de la persona; no per ser de França o d'un altre país.

–Quins creus tu que hi haurien de ser?

–La veritat és que no m'hi he fixat.

–Home de dues cultures i, per posar més gruix a la cosa, la catalana. Com ho paeixes?...

–El fet d'haver nascut en un país àrab m'ha marcat profundament. Tinc molt de respecte per aquest poble. Crec que aquesta experiència, fruit de l'exili dels meus pares, ha estat per a ells, com per a mi, encara que dolorosa, extremadament enriquidora. Visc a Catalunya, que estimo moltíssim, i paradoxalment sóc més sensible a allò que és propi de l'home, sigui d'on sigui, que a allò que anomenem arrels. Les arrels em recorden les plantes. I respecto aquells que les defensen. Aquest deu ser el resultat dels meus petits exilis: Algèria, Catalunya, França. En el fons ens assemblem tots tant!

–Ets realista, però somies en color o en blanc i negre?...

–No somnio gaire. Recordo els meus somnis en blanc i negre...

–Però somies en francès o català?

–M'és indiferent. Depèn del moment. Hi ha dies en què ja no sé què parlo –la meua dona és castellana–.

La tasca que es fa en aquest magnífic edifici per a adequar-lo s'ha de veure més que explicar-ho. Per això tenen les portes obertes...

Després d'acomiar-me he evocat la divisa francesa de *Liberté, égalité, fraternité*.

ASSOCIACIÓ RECONEGUDA D'UTILITAT PÚBLICA

ALLIANCE FRANÇAISE

Sant Joan, 35 - 08202 SABADELL

Tel. (93) 726 96 44 - Fax (93) 727 52 16

**FINQUES
CARNER**

Agent de la propietat Immobiliària

Sant Antoni Me Claret, 18 • SABADELL
Tels. 725 47 66 - 725 49 76

Sant A. Me Claret, 2 • SABADELL
Teléfono 725 01 26

RESTAURANT

Euterpe

Rambla, 1 Tel. 725 01 26
SABADELL PARQUING

Qüestionari Proust

- El principal tret del meu caràcter?
- *Tossut.*
- La qualitat que prefereixo en un home?
- *La intel·ligència i la generositat.*
- La qualitat que prefereixo en una dona?
- *La intel·ligència i la generositat.*
- Allò que més estimo en els amics?
- *Que m'estimin.*
- El meu principal defecte?
- *Massa tossut, entre altres.*
- Ocupació preferida?
- *Passejar.*
- El meu somni de benestar?
- *Un any sabàtic.*
- Quina fora la meva pitjor desgràcia?
- *No estimar.*
- Què voldria ser?
- *Ja m'està bé com sóc. Fa temps que em conec.*
- On desitjaria viure?
- *En un Sabadell vora del mar.*
- Quin color prefereixo?
- *Els colors vius.*
- Quina flor prefereixo?
- *El gessamí.*
- Quin ocell prefereixo?
- *L'oreneta.*
- Els meus autors preferits en prosa?
- *Juan Goytisolo i la prosa de Machado.*
- Els poetes preferits?
- *Ferrater, en català. Machado, en castellà. Fluard, en francès.*
- Els herois de ficció?
- *Cyrano.*
- Les meves heroïnes de ficció?
- *Ava Gardner és una ficció.*
- Els meus compositors preferits?
- *Schubert, Satie...*
- Els pintors predilectes?
- *Goya, Picasso, Cézanne...*
- Els meus herois de la vida real?
- *Tots aquells que creuen en les utopies.*
- Les meves heroïnes històriques?
- *La meva dona i la meva dona.*
- Els noms que prefereixo?
- *Pilar (amb perdó!).*
- Què detesto més que res?
- *La dictadura del diner.*
- Quins caràcters històrics menyspreo més?
- *Les guerres.*

- Quin fet militar admiro més?
 - *No hi ha res d'admirable en tot allò que es fa amb armes.*
 - Quina reforma admiro més?
 - *Les reformes són com els pedaços; són útils però lletges.*
 - Quins dons naturals voldria tenir?
 - *Tenir més sentit de l'humor.*
 - Com m'agradaria morir?
 - *Vell i en pau.*
 - Estat present del meu esperit?
 - *Enfeinat però satisfet, què carai!*
 - Fets que m'inspiren més indulgència?
 - *Molts.*
 - El meu lema?
 - *Tira't al francès.*
-
- Com sóc?
 - *Apassionat.*
 - (La passió, també mou muntanyes...)

restaurant

Can Feu

Pintor Borrassà, 43-45 • SABADELL
Tel. 726 27 91

GESTORIA ADMINISTRATIVA
ASSESSORIA FISCAL

Codina

ADVOCAT CIRERA, 32 BAIXOS
TELS. 7259322 - 7259532 - 7259721 - 7260164
08201 SABADELL

JA COMERCIAL
ALEMANY

CENTRE DE JARDINERIA,
AGRICULTURA i FORESTAL
Tallers i serveis postvenda

Ctra. Barcelona, 22-26
Tel. 725 63 95 - SABADELL

Perfil

Ullnegre.
Barbanegre.
El cim de la testa, descoronad
de cabells.
Mediterrani de totes les ribes.
Navega amb vela llatina
i amb divisa tricolor...
Ell és un paladí de
Liberté, Egalité, Fraternité.

